

Katrientje Hofland: 'Een dag om nooit te vergeten!' Uitgeverij Stili Novi, Amsterdam 2007. ISBN 9789078094029 (Eetproblemen/ Maagverkleining/ operatieve ingrepen/AG) Zie ook: www.uitgeverijstilinovi.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Boek op basis van 74 vragenlijsten waarin wordt toegelicht of obese mensen, die een maag verkleinende operatie hebben ondergaan, daar baat bij hebben gehad, en hoe het hun leven heeft beïnvloed. Ook enige personen die besloten de operatie niet te laten doen lichten hun keuze toe. Met duidelijke informatie over het behandeltraject, soort operaties, voor- en nadelen en mogelijke complicaties, sociale, emotionele en psychologische aspecten. Het boek is geschreven voor mensen die een maagverkleinende operatie overwegen, in de hoop te kunnen afvallen, en ook voor mensen die dagelijks te maken hebben met mensen met overgewicht.

Sponsors: Johnson & Johnson, Allergan, Hospimedical, Nederlandse Obesitas Kliniek, RVE Chirurgie ziekenhuis Máxima, Tyco Healthcare Nederland BV, Vitalys Klinieken - Gewicht op Maat.

Over de schrijver: Katrientje Hofland is orthopedagoge en eindredacteur van 'Een dag om nooit te vergeten'. Zij begeleidt volwassenen en jongeren die problemen met hun gewicht hebben. Naast 1-op-1 begeleiding coacht ze ook gezinnen. Zij schreef eerder het boek "Je bent toch niet zo gek dat je nog in diëten gelooft?!" Corrie Wigman heeft in 1994 een maagverkleinende operatie ondergaan en is initiatiefneemster van dit boek.

Korte beschrijving: De personen die in dit boek geportretteerd en geciteerd worden lichten toe hoe hun leven met overgewicht was. Ze gaan in op de vraag of een maagverkleinende operatie zou kunnen helpen bij het oplossen van problemen die bij overgewicht komen kijken. Zij beschrijven waarom zij al dan niet een operatie hebben ondergaan, hoe die ingreep is gegaan, wat voor soort ingreep ze gehad hebben en waarom en of zij er baat bij hebben gehad. Het levert een divers beeld aan ervaringen op die niet in een medische handleiding te vinden is. De nadruk in het boek ligt bij de operatie, hoe die uitgewerkt heeft en wat voor consequenties die heeft gehad.

De personen vertellen over hun overgewicht, hoe ze ermee zijn omgegaan, hoe ze er aan zijn gekomen, hoe ze hun overgewicht beleefd hebben. Ze benadrukken dat de operatie een hulpmiddel is en dat een gezonde leefstijl ook noodzakelijk is na de operatie, wil die effect hebben. Ze vertellen over verdriet en blijdschap, frustraties en persoonlijke overwinningen, het hebben van overgewicht. Aan het eind van het boek geeft een aantal tips aan anderen en staat een aantal herkenbare uitspraken bij elkaar.

Van de 74 geënquêteerde mensen waren er 25 personen heel tevreden, 22 tevreden, 1 tevreden, maar zou nooit meer een operatie overwegen, 3 gematigd tevreden, 8 ontevreden (waarvan er 5 weer een nieuwe operatie laten uitvoeren), 9 personen willen geen operatie, of durven het niet aan en 6 personen staan op de wachtlijst.

Wat viel op: Dit is typisch een behandeling die het verdient zo aandacht te krijgen omdat er zoveel aspecten aan het obees zijn zitten. Duidelijk wordt hoe zeer het leven door obesitas bepaald kan worden. En dan zou zo'n operatie kunnen helpen. Ze kan zelfs de psychosociale kanten positief beïnvloeden. Aan de andere kant wordt er ook benadrukt dat een operatie niet gezien moet worden als 'de oplossing' voor allerlei problemen. Dat er complicaties bij kunnen komen kijken, en dat ook de eetstijl

aangepast moet worden.

Daarnaast bestaat er schaamte om er voor uit te komen dat er een operatie is gedaan. Opvallend vond ik ook het volgende citaat: ‘ Het invullen van de vragenlijsten is voor hen tijdrovend, emotioneel en soms ook belastend geweest. De geboden mogelijkheid om niet met hun eigen naam naar buiten te treden, is door een deel van de deelnemers benut. Zij verdienen zeer veel respect voor hun moed om soms zeer persoonlijke ervaringen te willen delen.’

Citaten: Pag. IX: ‘ Inleiding. Zeker als het om onze gezondheid gaat, gaan we zelden over één nacht ijs. Wie een chirurgische ingreep overweegt, kan zich laten informeren door een veelheid aan informatie op internet en in folders. Naast dit aanbod over de chirurgische ingrepen is er behoefte aan verhalen over de persoonlijke ervaringen zelf. Ook artsen en medewerkers van bedrijven die zich richten op bariatrische chirurgie benoemen deze informatiebehoefte, omdat zij een ieder die op zoek is naar een oplossing voor zijn overgewicht deze informatie niet willen onthouden.’

Pag. 49: Toen werd Mayke in mei 2004 moeder van een zoon. Zij wilde de beste moeder zijn die ze maar kon zijn en haar overgewicht stond dat in de weg. “Met mijn passieve leven en mijn angst om dingen te ondernemen, kon ik niet de moeder zijn die ik wilde. Ik wilde niet steeds hoeven zeggen: “ nee schat, mama durft dat niet” of “nee liefje, mama past daar niet in...”

Pag. 73: ‘Jolanda zet duidelijk alle voor- en nadelen op papier. Zoek heel goed uit welke operatie jij wilt laten doen.(...)’

Pag. 76: Louisa ‘Als je dik bent heb je toch een stempel. Als ik dik was geweest had ik deze baan nooit gehad.’

Pag. 79: Bianca ‘Wees trots op wie je bent, dik of dun.’